

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

20 януари 2011 година*

По дело С-90/09 Р

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 27 февруари 2009 г.,

General Química SA, установено в Alava (Испания),

Repsol Química SA, установено в Мадрид (Испания),

Repsol YPF SA, установено в Мадрид (Испания),

представявани от адв. J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate, и адв. J. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogados,

жалбоподатели,

* Език на производството: испански.

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват г-н F. Castillo de la Torre и г-н E. Gippini Fournier, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano (докладчик), председател на състав, г-н J.-J. Kasel, г-н M. Pešič, г-н E. Levits и г-н M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-жа R. Şereş, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 април 2010 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си General Química SA (наричано по-нататък „GQ“), Repsol Química SA (наричано по-нататък „RQ“) и Repsol YPF SA (наричано по-нататък „RYPF“) искат отмяна на Решение на Първоинстанционния съд [понастоящем Общия съд] от 18 декември 2008 г. (по дело T-85/06, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което последният отхвърля тяхната жалба за отмяна на Решение 2006/902/ЕО на Комисията от 21 декември 2005 година относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП срещу Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (по-рано Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (по-рано Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA (преписка COMP/F/C.38.443 — Химични вещества и препарати за обработката на каучук) (ОВ L353, 2006 г., стр. 50) (наричано по-нататък „спорното решение“), с което на посочените дружества солидарно се налага глоба за това, че са участвали в съвкупност от споразумения и съгласувани практики.

Обстоятелства в основата на спора

- 2 GQ е дружество, учредено по испанското право, което произвежда някои химични вещества и препарати за обработката на каучук. То е дъщерно дружество, притежавано изцяло от RQ, което от своя страна е притежавано изцяло от RYPF.
- 3 На 12 април 2005 г. Комисията на Европейските общности изпраща на жалбоподателите изложение на възраженията във връзка с процедура по прилагане по-специално на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“).
- 4 Със спорното решение Комисията обявява, че RQ и RYPF, наричани заедно „Repsol“, солидарно са отговорни за нарушението на GQ.
- 5 В това отношение Комисията посочва в решението, че a priori може да се приеме отговорност на дадено дружество майка за незаконното поведение на изцяло притежаваните от него дъщерни дружества, но че то разполага с възможност да обори презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние върху тези дъщерни дружества
- 6 Комисията уточнява, че презумпция не може да бъде оборена единствено с твърдението, че дружеството майка не е участвало пряко или не е било информирано за картела или че не е поощрявало дъщерните дружества да действат незаконосъобразно. Според Комисията твърдението, че на RQ и RYPF не е била възлагана ежедневната търговска дейност или оперативното управление на GQ, също не е достатъчно, за да обори посочената презумпция.

- 7 Освен това Комисията отбелязва, че в случая макар единственият управител на GQ да е делегирал своите правомощия, свързани с оперативното управление на последното, той продължава да действа като „връзка“ между GQ и RQ, чрез която сведенията за продажбите, производството и финансовите резултати се предават на дружеството майка. Освен това финансовите резултати на GQ се консолидират с тези на „Repsol“, в резултат на което печалбите или загубите на GQ се отразяват в печалбите или загубите на групата.

- 8 При тези обстоятелства в член 1, букви е) — з) от спорното решение Комисията констатира, че от 31 октомври 1999 г. до 30 юни 2000 г. жалбоподателите са участвали в съвкупност от споразумения и съгласувани практики, които се състоят в определяне на цените и обмен на поверителна информация относно някои химични вещества и препарати за обработката на каучук в Европейското икономическо пространство в нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година.

- 9 Вследствие на това с член 2, буква г) от спорното решение Комисията налага глоба в размер на 3,38 милиона евро на GQ солидарно с RQ и RYPF.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 10 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 8 март 2006 г., жалбоподателите искат частичната отмяна на спорното решение на основание член 230 ЕО.

- 11 В подкрепа на жалбата си те се позовават на три правни основания. Първото правно основание е изведено от явна грешка в преценката и от липса на мотиви относно солидарната отговорност на жалбоподателите. Второто и третото правно основание, които няма да се разглеждат по-нататък, тъй като обжалването не ги засяга, се отнасят съответно до множество грешки при прилагането на правото, които Комисията допуснала при изчисляването на размера на глобата, както и до грешка в преценката, липса на мотиви и нарушение на принципа на равно третиране при прилагането на известието относно сътрудничеството.

- 12 Що се отнася до първото правно основание, в точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред припомня установената практика на Съда, произтичаща от Решение от 25 октомври 1983 г. по дело AEG-Telefunken/Комисия (107/82, Recueil, стр. 3151, точка 49) и от Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело Stora Kopparbergs Bergslags/ Комисия (С-286/98 P, Recueil, стр. I-9925, точка 26), съгласно която обстоятелството, че дадено дъщерно дружество има отделна правосубектност, не е достатъчно, за да изключи възможността поведението му да бъде вменено на дружеството майка, по-конкретно когато дъщерното дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а прилага главно указанията, дадени му от дружеството майка.

- 13 По-нататък в точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че също според постоянна съдебна практика в особения случай, когато дружество майка притежава 100% от капитала на свое дъщерно дружество, извършило нарушение, съществува оборима презумпция, съгласно която това дружество майка действително упражнява решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество (препратка към Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Avebe/Комисия, Т-314/01, Recueil, стр. II-3085, точка 136 и цитираната съдебна практика), така че двете дружества съставляват едно предприятие за целите на член 81 ЕО (препратка към Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, наричано по-нататък „Tokai II“, Т- 71/03, Т-74/03, Т-87/03 и Т-91/03, точка 59). Поради това дружеството майка, което обжалва пред общностния съд решение на Комисията, с което му се налага глоба поради нарушение, извършено от негово дъщерно дружество, е длъжно да обори тази презумпция, като представи доказателства в подкрепа на самостоятелността на последното, като в това отношение Общият съд препраща по-специално към посоченото по-горе Решение по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия (точка 29).

- 14 В точка 60 от обжалваното съдебно решение Общият съд пояснява още, че макар в посоченото по-горе Решение по дело *Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия Съдът* да посочва и други обстоятелства, освен притежаването на целия капитал на дъщерното дружество, това е единствено с цел да се изложат всички елементи, на които Общият съд е основал своето съждение в обжалваното съдебно решение, а не за да подчини посочената презумпция на наличието на допълнителни доказателства.
- 15 Следователно в точка 62 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че е достатъчно Комисията да докаже, че целият капитал на дадено дъщерно дружество е собственост на неговото дружество майка, за да се приеме за приложима презумпцията, че последното оказва решаващо влияние върху търговската му политика. Следователно Комисията би могла да реши, че дадено дружество майка носи солидарна отговорност за плащането на наложената на дъщерното дружество глоба за незаконни споразумения, в които то е участвало, дори да се установи, че дружеството майка не е участвало пряко в споразуменията, освен ако последното дружество докаже, че неговото дъщерно дружество има самостоятелно поведение на пазара.
- 16 При това положение в точка 63 от обжалваното решение Общият съд констатира, че в настоящия случай „Комисията не е нарушила практиката на Съда и на Общия съд, като се е позовала на обстоятелството, че 100 % от капитала на GQ е притежаван от неговите дружества майки [...], за да вмени на тези дружества антиконкурентните деяния на GQ“.
- 17 По-нататък в точка 65 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че RYPF и RQ не са му представили за преценка никакъв елемент относно организационните, икономическите и юридическите връзки между тях и GQ, който да може да докаже търговската и оперативна самостоятелност на това дъщерно дружество.
- 18 Обратно, в точка 66 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че факторите, подчертани от Комисията в съображение 262 от спорното решение, а именно че общият управител на GQ продължава да действа като „връзка“ с RQ, че RYPF консолидира отчетите на GQ и на RQ на равнище група и накрая,

че RQ и RYPF са представили общ отговор на изложението на възраженията, са в подкрепа на съществуването на един и същ субект.

- 19 Освен това в точки 68 и 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че обстоятелството, че на 22 октомври 2002 г. RQ е разпоредило на GQ да преустанови всякаква практика, която може да представлява нарушение на правилата за конкуренция след проверката, извършена на 27 септември 2002 г. в помещенията на GQ, само по себе си е достатъчно да докаже, че RYPF и RQ са упражнявали решаващо влияние върху политиката на GQ не само на пазара, но и във връзка с неправомерното поведение, което е предмет на спорното решение.
- 20 За изчерпателност в точки 71—76 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда дали Комисията е допуснала грешка в преценката в спорното решение, що се отнася до доказателствата, представени от жалбоподателите, или дали тя неоснователно не ги е взела предвид, както следва:

„71 В това отношение следва да се посочи, че обстоятелството, че дейностите на дъщерното дружество се различават, било то и изцяло, от дейностите на групата, или пък обстоятелството, че дружеството майка се е опитало, при това без успех, да продаде своето дъщерно дружество, не може да обори презумпцията за отговорност на RQ и RYPF. Всъщност, макар групите от предприятия и холдингите често да имат различни дейности и понякога да продават някои от своите дъщерни дружества, те вече са били разглеждани като съставляващи едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Akzo Nobel/Комисия, T-330/01, Resueil, стр. II-3389, точки 78 и 82).

72 Освен това Комисията, в отговор на направеното от жалбоподателите искане за предоставяне на документи, представя пред Общия съд документ, съдържащ протоколите от заседанията на управителния съвет на RQ от 1998 г. до 2000 г., в които фигурират финансовите резултати на GQ, както и решение относно продажбата на дела на GQ в Silquímica, SA и относно

продажбата на недвижимо имущество на GQ. Този документ подкрепя главно констатациите на Комисията в [спорното] решение. Всъщност от това, че управителният съвет на RQ играе важна роля в някои основни насоки на стратегията на GQ, като например продажбата на недвижимо имущество или продажбата на дружествен дял, като си запазва правото на окончателно решение в това отношение, следва, че той упражнява решаващо влияние върху поведението на GQ.

- 73 Що се отнася до довода, че липсва припокриване в членския състав на органите на дружествата жалбоподатели, трябва да се посочи, че от писмото от 5 април 2004 г., изпратено от GQ на Комисията и представено от жалбоподателите в досъдебната процедура, е видно, че г-н [поверителна информация] изпълнява едновременно функциите на председател на управителния съвет на GQ от 1996 г. до 2000 г. и на член на управителния съвет на RQ от 1998 г. до 1999 г. Освен това трябва да се отбележи, че в отговор на този въпрос в съдебното заседание жалбоподателите признават, макар и имплицитно, че е имало такова припокриване.
- 74 По същия начин доводите, изведени от това, че в [спорното] решение Комисията не е разгледала фактическите обстоятелства, които доказват, че само ръководителите на GQ са приемали решения относно търговската политика на дружеството и са я изпълнявали, без RQ да е било предварително информирано за това или да е давало своето одобрение, не могат да бъдат приети с оглед на посочената по-горе съдебна практика. Същото важи за твърденията, че сведенията, предоставяни на RQ от GQ, не са били свързани с търговската политика, а с финансовите резултати на дъщерното дружество.
- 75 Що се отнася до отношенията между GQ и Repsol Италия, трябва да се посочи, че в [спорното] решение Комисията правилно оборва довода на жалбоподателите относно твърдения конфликт на интереси между GQ и неговите дружества майки, като посочва, че RYPF консолидира отчетите на групата, съставена от няколко дъщерни дружества, включително GQ и Repsol Италия. Освен това Комисията основателно приема и че тези отношения са от естество да засилят презумпцията за наличие на едно предприятие.

- 76 При тези условия следва да се приеме изводът, както постъпва Комисията в съображение 264 от [спорното] решение, че жалбоподателите не успяват да оборят презумпцията за отговорност на дружествата майки.“
- 21 На последно място, в точка 77 от обжалваното съдебно решение, Общият съд уточнява, че нито един от доводите, изтъкнати при условията на евентуалност от дружествата жалбоподатели, не може да постави под въпрос спорното решение.
- 22 По-специално в точки 78—83 от посоченото съдебно решение Общият съд приема, че от релевантната съдебна практика в съответната област може да се изведе, че презумпцията за отговорност, изведена от собствеността върху капитала, се прилага не само в случаите, когато съществува пряка връзка между дружеството майка и неговото дъщерно дружество, но също и в случаи като настоящия, когато тази връзка е непряка, опосредствана от междинно дъщерно дружество.
- 23 Въз основа на всички тези съображения, в точка 84 от обжалваното съдебно решение, Общият съд отхвърля първото правно основание, изтъкнато в подкрепа на жалбата за отмяна.
- 24 След като приема, че и останалите правни основания са неоснователни, в точка 157 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.

Искания на страните

25 Със своята жалба жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която се отхвърля правното основание, изведено от явна грешка в преценката и от липсата на мотиви относно солидарната отговорност на жалбоподателите,
- да отмени член 1, букви ж) и з) и член 2, буква г) от спорното решение, доколкото те обявяват RYPF и RQ за солидарно отговорни за нарушение на член 81 параграф 1 ЕО, извършено от GQ, и при условията на евентуалност, доколкото това решение е насочено срещу RYPF, и
- в двата случая да постанови подходящо намаляване на глобата.

26 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

- 27 В подкрепа на своята жалба жалбоподателите посочват две правни основания, изведени от грешки при прилагане на правото във връзка с вменяването съответно на RQ и на RYPF на отговорността за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, извършено от GQ.

По първото правно основание, изведено от грешки при прилагане на правото във връзка с вменяването съответно на RQ на отговорността за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, извършено от GQ

- 28 Първото изтъкнато от жалбоподателите правно основание по същество се разделя на три части.

По първата част, изведена от това, че Общият съд неправилно е приложил презумпцията за решаващо влияние на дружество майка върху поведението на изцяло притежавано от него дъщерно дружество.

— Доводи на страните

- 29 Според жалбоподателите Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като неправилно приел, че за да вмени отговорност на дружеството майка за неправомерното поведение на дъщерно дружество, чийто капитал първото

изцяло притежава, Комисията е могла да възприеме критерий, който няма никаква връзка с нарушението, извършено от това дъщерно дружество.

- 30 Без съмнение Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия (C-97/08 P, Сборник, стр. I-8237) потвърждава, че прилагането на презумпция в това отношение е правомерно. Комисията обаче също била длъжна да представи необходимите доказателства за вменяване на отговорността за поведението на дъщерно дружество на неговото дружество майка.
- 31 Следователно, както е видно от Решение на Общия съд от 15 септември 2005 г. по дело Daimler Chrysler/Комисия (T-325/01, Recueil, стр. II-3319, точка 218) и Решение от 26 април 2007 г. по дело Bolloré/Комисия (T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 и T-136/02, Сборник, стр. II-947, точка 132), както и в известна степен от Решение на Съда по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, посочено по-горе, Комисията не може да се освободи от задължението във всички случаи да провери дали дружеството майка е упражнявало действителна управителна власт върху своето дъщерно дружество и дали последното е прилагало главно получените указания.
- 32 Според Комисията тази теза е в противоречие с постоянната съдебна практика. Всъщност в решения по дело AEG Telefunken/Комисия, по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, както и по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочени по-горе, Съдът потвърждава съществуването на презумпция, че дъщерно дружество, притежавано изцяло от дружеството майка, задължително следва политиката, начертана от същите уставни органи, които определят политиката на дружеството майка. Това позволява отговорността за нарушение, извършено от дъщерно дружество, да се вмени на дружеството майка дори при липсата на каквото и да е доказателство, че дружеството майка е участвало по какъвто и да е начин във фактите, които са в основата на извършеното нарушение.
- 33 Обратно на твърденията на жалбоподателите, прилагането на подобна презумпция не води до обръщане на доказателствената тежест, а единствено до установяване на необходимата степен на доказателства за вменяването на дружество майка на отговорността за неправомерните действия, в които е замесено неговото дъщерно дружество.

— Съображения на Съда

- 34 В самото начало следва да се отбележи, че според постоянната съдебна практика понятието за предприятие обозначава всяко образувание, което извършва икономическа дейност, независимо от неговия правен статут и начин на финансиране (вж. по-специално Решение от 28 юни 2005 г. по дело *Dansk Røringindustri* и др./Комисия, С-189/02 Р, С-202/02 Р, С-205/02 Р—С-208/02 Р и С-213/02 Р, Recueil, стр. I-5425, точка 112, Решение от 10 януари 2006 г. по дело *Cassa di Risparmio di Firenze* и др., С-222/04, Recueil, стр. I-289, точка 107, както и Решение от 11 юли 2006 г. по дело *FENIN/Комисия*, С-205/03 Р, Recueil, стр. I-6295, точка 25).
- 35 Съдът е уточнил също, че понятието за предприятие, поставено в този контекст, трябва да бъде схващано като обозначаващо една икономическа единица, макар и от юридическа гледна точка тази икономическа единица да е съставена от няколко физически или юридически лица (Решение от 14 декември 2006 г. по дело *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio*, С-217/05, Recueil, стр. I-11987, точка 40, Решение по дело *Akzo Nobel* и др./Комисия, посочено по-горе, точка 55, както и Решение от 1 юли 2010 г. по дело *Knauf Gips/Комисия*, С-407/08 Р, Сборник, стр. I-6375, точка 64).
- 36 Когато подобен стопански субект нарушава правилата на конкуренцията, съгласно принципа на личната отговорност същият следва да отговаря за това нарушение (Решение по дело *Akzo Nobel* и др. /Комисия, посочено по-горе, точка 56, както и цитираната съдебна практика).
- 37 Що се отнася до въпроса при какви обстоятелства юридическо лице, което не е извършило нарушение, все пак може да бъде санкционирано, от постоянната съдебна практика произтича, че отговорността за поведението на дадено дъщерно дружество може да бъде вменена на дружеството майка, по-конкретно когато, макар и да притежава отделна правосубектност, това дъщерно дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а прилага главно указанията, дадени му от дружеството майка, по-конкретно с оглед на икономическите, организационните и юридическите връзки между тези два

правни субекта (Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точка 58, както и цитираната съдебна практика).

- 38 Възщност в подобна ситуация, като се има предвид, че дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от един и същ стопански субект и по този начин съставляват едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО, Комисията може да адресира до дружеството майка решение за налагане на глоби, без да се изисква да се доказва личното участие на последното в нарушението (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точка 59).
- 39 В това отношение Съдът уточнява, че в особения случай на дружество майка, което притежава 100% от капитала на дъщерно дружество, извършило нарушение на правилата на Съюза в областта на конкуренцията, от една страна, това дружество майка може да упражнява решаващо влияние върху поведението на дъщерното дружество, а от друга страна, съществува оборима презумпция, според която дружеството майка действително упражнява подобно влияние (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 60, както и цитираната съдебна практика).
- 40 При тези обстоятелства е достатъчно Комисията да докаже, че целият капитал на дадено дъщерно дружество е собственост на неговото дружество майка, за да се предположи, че последното оказва решаващо влияние върху търговската политика на това дъщерно дружество. Комисията ще може да счита дружеството майка за солидарно отговорно за плащането на наложената на неговото дъщерно дружество глоба, освен ако това дружество майка, което трябва да обори тази презумпция, представи достатъчно доказателства, които са от естество да установят, че неговото дъщерно дружество има самостоятелно поведение на пазара (вж. Решение по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, посочено по-горе, точка 29, както и Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точка 61).
- 41 Така, противно на твърденията на жалбоподателите Общият съд основателно отбелязва в точка 60 от обжалваното съдебно решение, че макар в точки 28 и 29 от Решение по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, посочено по-горе, освен притежаването на 100% от капитала на дъщерното дружество, Съдът да

посочва и други обстоятелства, каквито са неоспорването на влиянието, което дружеството майка упражнява върху търговската политика на своето дъщерно дружество, и общото представителство на двете дружества в хода на административното производство, подобни обстоятелства са споменати от Съда само с цел да се изложат всички елементи, на които Общият съд е основал своето съждение по това дело, а не за подчини прилагането на горепосочената презумпция на представянето на допълнителни доказателства за действителното упражняване на влияние от страна на дружеството майка върху неговото дъщерно дружество (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точка 62).

- 42 От всички тези съображения следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 59—63 от обжалваното съдебно решение, че когато дружество майка притежава 100% от капитала на свое дъщерно дружество, съществува оборима презумпция, според която това дружество майка упражнява решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество.
- 43 Ето защо първата част от първото правно основание следва да се отхвърли като неоснователна.

По втората част на първото правно основание, изведена от грешки в преценката дали е налице решаващо влияние на дружество майка върху поведението на дъщерно дружество, което то притежава изцяло

— Доводи на страните

- 44 Жалбоподателите изтъкват, на първо място, че макар Комисията да е могла да предположи, че дружеството майка действително упражнява решаващо влияние върху поведението на дъщерно дружество, чийто капитал изцяло

притежава, Общият съд все пак е допуснал грешка при прилагането на правото по отношение на правилата, приложими относно доказателствата, като е ограничил прекомерно възможността за оборване на тази презумпция, въвеждайки по такъв начин режим на автоматична отговорност, който бил в противоречие с принципа на личната отговорност.

- 45 На второ място, що се отнася до преценката на доказателствата, приведени за оборване на посочената презумпция, жалбоподателите твърдят, че доказателствата, разгледани от Общия съд в точка 66 от обжалваното решение, не позволяват да се заключи, че е налице един-единствен стопански субект.
- 46 На трето място, те поддържат, че в точки 68 и 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил съобщението, с което RQ, вследствие на проверката на Комисията, е разпоредило на всички дружества от неговата група, сред които GQ, да преустановят всякаква практика, която може да представлява нарушение, доколкото това съобщение не установява, че RQ е знаело за поведението, в което се упреква GQ.
- 47 На четвърто място, същите точки от обжалваното съдебно решение били опорочени и от грешка в правната квалификация и в мотивите, доколкото посоченото съобщение не било достатъчно, за да докаже, че е налице икономическо единство между RQ и GQ.
- 48 От своя страна, Комисията изтъква, че що се отнася до оборването от дружеството майка на презумпцията за упражняване на решаващо влияние върху неговото дъщерно дружество, Решение по дело по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, осигурява известен брой указания, които потвърждават правомерността на съждението на Общия съд. Всъщност в това съдебно решение Съдът приема, че за да се прецени дали дъщерно дружество определя самостоятелно своето поведение на пазара, трябва да се разгледат всички относими доказателства относно икономическите, организационните и юридическите връзки между това дъщерно дружество и неговото дружество майка.

- 49 Според Комисията обаче жалбоподателите не са доказали, че Общият съд е допуснал грешки в преценката на тези доказателства.

— Съображения на Съда

- 50 Що се отнася до първото оплакване, изведено от грешка при прилагането на правото, която Общият съд допуснал, като ограничил възможностите на дружество майка да обори презумпцията за решаващо влияние върху поведението на дъщерно дружество, чийто капитал то притежава изцяло, следва да се отбележи, че в точка 65 от обжалваното съдебно решение тази юрисдикция правилно установява, че дружеството майка следва да предостави на нейната преценка всяко доказателство относно организационните, икономическите и юридическите връзки между него и неговото дъщерно дружество, с което може да се установи, че двете дружества не съставляват един стопански субект.
- 51 Всъщност от практиката на Съда е видно, че за да обори презумпцията, че дружество майка, което притежава 100% от дружествения капитал на своето дъщерно дружество, действително упражнява решаващо влияние върху последното, посоченото дружество майка следва да предостави на преценката на съда на Съюза всяко доказателство относно организационните, икономическите и юридическите връзки между него и неговото дъщерно дружество, с което може да се установи, че двете дружества не съставляват един стопански субект (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точка 65).
- 52 Освен това следва да се поясни, че противно на поддържаното от жалбоподателите, като се има предвид, че презумпцията е оборима, обстоятелството, че тя може да бъде оборена във всеки конкретен случай чрез прибегване до съвкупността от доказателства, посочени от Общия съд, не води до автоматично възлагане на отговорност върху дружеството майка, което притежава целия дружествен капитал на своето дъщерно дружество, което би било в противоречие с принципа на личната отговорност, на който се основава конкурентното право на ЕС.

- 53 Следователно това оплакване следва да се отхвърли.
- 54 Що се отнася до второто и третото оплакване, изведени съответно от допуснатата от Общия съд грешка, доколкото разгледаните в точка 66 от обжалваното съдебно решение доказателства не позволявали да се приеме, че е налице един стопански субект, и от изопачаване в точки 68 и 69 от това съдебно решение на разпореждането, съобщено от RQ на GQ, доколкото това разпореждане не доказвало, че RQ е знаело за поведението, в което е упреквано GQ, следва да се отбележи, че тези оплаквания са резултат от погрешен прочит на съответните пасажии от посоченото съдебно решение.
- 55 Всъщност, от една страна, противно на претендираното от жалбоподателите, Общият съд не е приел, че е налице един стопански субект, вземайки предвид разгледаните в точка 66 от обжалваното съдебно решение доказателства. Той само констатира, че тези доказателства, които вече били взети предвид от Комисията в съображение 262 от мотивите към спорното решение, са в подкрепа на наличието на единен субект и следователно позволяват оборване на презумпцията, тежаша върху RQ.
- 56 От друга страна, в точки 68 и 69 от обжалваното съдебно решение, от съобщеното на GQ разпореждане на RQ Общият съд не извежда заключението, че последното със сигурност е знаело за неправомерното поведение, в което е упреквано GQ, а преценява, че твърдението на жалбоподателите, потвърждаващо съобщаването на посоченото разпореждане на GQ, само по себе си е достатъчно да докаже, че RQ упражнява решаващо влияние върху политиката на GQ.
- 57 При тези обстоятелства второто и третото оплакване също следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.
- 58 С четвъртото си оплакване жалбоподателите по същество упрекуват Общия съд за липса на мотиви, доколкото той не е изложил в достатъчна степен причините,

поради които в точка 69 от обжалваното съдебно решение е приел, че посоченото твърдение на жалбоподателите относно съобщеното на GQ разпореждане от RQ само по себе си е достатъчно да докаже, че последното е упражнявало решаващо влияние върху политиката на GQ.

- 59 В това отношение следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика мотивите на съдебното решение трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол (вж. Решение от 2 април 2009 г. по дело France Télécom/Комисия, C-202/07 P, Сборник, стр. I-2369, точка 29 и цитираната съдебна практика).
- 60 В конкретния случай в точка 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема единствено, че съобщението, с което RQ разпорежда на GQ да преустанови всякаква практика, която може да представлява нарушение на правилата на конкуренцията след проверката, извършена на 27 септември 2002 г. в помещенията на GQ, само по себе си е достатъчно да докаже, че RQ е упражнявало решаващо влияние върху политиката на GQ не само на пазара, но и във връзка с неправомерното поведение, което е предмет на спорното решение.
- 61 По този начин Общият съд се ограничава единствено до едно принципно твърдение, без да излага по ясен и недвусмислен начин съображенията, които са го довели до подобно заключение.
- 62 От това следва, че обжалваното съдебно решение е опорочено от липса на мотиви, тъй като Общият съд не е изложил причините, на които се основава посоченото заключение.
- 63 Следователно това оплакване е основателно, а втората част на първото правно основание трябва да се отхвърли в останалата ѝ част.

По третата част на първото правно основание, изведена от грешки при прилагане на правото и в мотивите при разглеждането на доказателствата, представени от жалбоподателите за оборване на презумпцията за решаващо влияние на RQ върху поведението на GQ

— Доводи на страните

- ⁶⁴ Жалбоподателите повдигат няколко оплаквания срещу направените за изчерпателност констатации на Общия съд в точки 71—75 от обжалваното съдебно решение.
- ⁶⁵ На първо място, Общият съд изопачил в точка 71 от посоченото съдебно решение обстоятелството, че GQ упражнявало дейности, различни от тези на RQ, а така също и не отдал никакво значение на опитите на RQ да прехвърли GQ на трети лица в периода 1993—2004 г. Всъщност тези обстоятелства представляват очевидно доказателство за липсата на интерес от страна на RQ към дейността на GQ.
- ⁶⁶ На второ място, противно на преценките на Общия съд в точка 72 от обжалваното съдебно решение, обстоятелството, че в протоколите от заседанията на управителния съвет на RQ за периода 1998—2005 г. в продължение на осем години GQ се посочва единствено два пъти, разкривало пълната липса на влияние и намеса от страна на RQ в дейността на GQ.
- ⁶⁷ На трето място, според жалбоподателите наличието на припокриване в административните органи на RQ и на GQ, отбелязано от Общия съд в точка 73 от обжалваното съдебно решение, се отнасяло само за едно лице и следователно било от чисто изолиран характер.

- 68 На четвърто място, в точка 74 от обжалваното съдебно решение Общият съд, без да ги прецени, неправилно отхвърлил, от една страна, обстоятелствата, които доказват, че само ръководителите на GQ са определяли търговската политика на дружеството и са я изпълнявали, и от друга страна — твърденията, че сведенията, предоставяни на RQ от GQ, са били свързани само с финансовите резултати на последното.
- 69 На пето място, що се отнася до отношенията между GQ и дружество Repsol Italia, Общият съд също допуснал грешка, като в точка 75 от обжалваното съдебно решение приел, че консолидирането на отчетите, извършено от RYPF на равнището на групата, подкрепя тезата на Комисията, макар отношението на неизключително търговско представителство между GQ и това дружество да доказва търговската самостоятелност на GQ.
- 70 Комисията отговаря, че жалбоподателите не са доказали, че са налице извънредни обстоятелства, които могат да оборят презумпцията, че дружеството майка упражнява решаващо влияние върху своето дъщерно дружество, и за които се твърди, че Общият съд неправилно не е разгледал или е изопачил. Доводите, изтъкнати в това отношение от жалбоподателите, били много общи и неоснователни.

— Съображения на Съда

- 71 В самото начало следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика от член 225 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда е видно, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него доказателства по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Общият съд е установил или е извършил преценка на фактите, по силата на член 225 ЕО Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези обстоятелства и върху правните последици, които Общият съд е извел от тях (вж. по-специално Решение от 6 април 2006 г. по дело General Motors/Комисия, C-551/03 P, Recueil, стр. I-3173,

точка 51, Решение от 22 май 2008 г. по дело Evonik Degussa/Комисия, C-266/06 P, точка 72, както и Решение от 3 септември 2009 г. по дело Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, Сборник, стр. I-7051, точка 31).

- 72 Следователно Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Общият съд е приел в подкрепа на тези факти. Всъщност, щом като тези доказателства са редовно събрани и общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са спазени, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде придадено на представените пред него доказателства. Следователно освен в случай на изопачаване на доказателствата преценката на фактите не представлява правен въпрос, който следва да се контролира от Съда (Решение по дело General Motors/Комисия, посочено по-горе, точка 52, Решение от 21 септември 2006 г. по дело Technische Unie/Комисия, C-113/04 P, Recueil, стр. I-8831, точка 83, както и Решение от 31 януари 2008 г. по дело Angelidis/Парламент, C-103/07 P, точка 46).
- 73 В конкретния случай, що се отнася на първо място до твърденията за нарушения, изведени от евентуално изопачаване в точка 71 от обжалваното съдебно решение, от обстоятелството, че GQ още преди влизането си в групата на RQ извършва дейности, които са различни от дейностите на последното, както и от опитите на RQ да продаде GQ в периода 1993—2004 г., от една страна, и от евентуалните грешки в правната квалификация на фактите, анализирани в точки 72, 73 и 75 от това съдебно решение, от друга страна, следва да се констатира, че единствената цел на жалбоподателите е да поставят под съмнение извършената от Общия съд преценка на доказателствата, като оспорят значението, което той е придал на доказателствата, взети предвид в неговия анализ.
- 74 При тези обстоятелства, като се има предвид, че жалбоподателите на практика не повдигат нито твърдение за изопачаване на фактите, на които Общият съд се е основал, за да изведе констатациите си, нито твърдение за грешка в правната квалификация на посочените факти, с оглед на цитираната в точки 71 и 72 от настоящото решение съдебна практика, тези твърдения за нарушения следва да се отхвърлят като недопустими.
- 75 Що се отнася по-нататък до оплакването, с което жалбоподателите се опитват да докажат непълнотата, дори противоречивостта в създението на Общия съд,

като и грешката в прилагането на правото, която същият допуснал в мотивите към обжалваното съдебно решение относно отхвърлянето на доказателствата, представени от жалбоподателите за доказването на търговската и оперативна самостоятелност на GQ спрямо RQ, следва да се отбележи, че в точка 74 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е разгледал по същество тези доказателства, а е отхвърлил доводите на GQ и RQ, като само се е позовал на съдебната практика, цитирана по-рано в обжалваното съдебно решение.

- 76 Трябва обаче да се констатира, че вместо да осигурява доказателства, които могат да отхвърлят подобни доводи, без последните да се разглеждат специално, съдебната практика, посочена в точки 58—60 от обжалваното съдебно решение всъщност задължава Общия съд, както самият той отбелязва в точка 65 от това решение, да прецени всяко доказателство относно организационните, икономическите и юридическите връзки между RQ и GQ, с което може да се установи, че последното действа самостоятелно спрямо своето дружество майка и че следователно тези две дружества не съставляват един стопански субект.
- 77 Подобна проверка е още по-наложителна, тъй като, както е видно от практиката на Съда, самостоятелността на GQ в изпълнението на неговата търговска политика е част от всички релевантни фактори, позволяващи да се обори презумпцията за решаващо влияние на RQ върху поведението на GQ, чийто характер и значение могат да варират в зависимост от характеристиките на всеки отделен случай (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точки 73 и 74).
- 78 Следователно Общият съд е бил длъжен да вземе предвид и конкретно да разгледа доказателствата, изтъкнати от жалбоподателите, за самостоятелността на GQ в изпълнението на неговата търговска политика, за да провери дали Комисията е допуснала грешка в преценката, като е приела, че с тези доказателства в конкретния случай не може да се установи, че дъщерното дружество не образува с RQ един стопански субект.

- 79 От изложеното следва, както отбелязва генералният адвокат в точка 51 от заключението си, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като в точка 74 от обжалваното съдебно решение е приел, че доводите, представени с цел да се докаже, че подобна самостоятелност е налице, не могат да бъдат приети „с оглед на посочената съдебна практика“, без да извърши конкретна проверка на посочените от жалбоподателите доказателства.
- 80 Следователно настоящото оплакване следва да се приеме, а третата част на първото правно основание се отхвърля в останалата ѝ част.

По второто правно основание, изведено от грешка при прилагане на правото относно вменяването на RYPF на отговорност за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, извършено от GQ

— Доводи на страните

- 81 С второто си правно основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като автоматично е разширил отговорността на дъщерното дружество, извършило нарушение, до дружеството майка, което е начело на групата, към която принадлежи това дъщерно дружество.
- 82 По този начин Общият съд счел RYPF за отговорно за неспособността на RQ да оспори своята отговорност за поведението на GQ. От това следвало, че отговорността за нарушения, извършени от дъщерно дружество, системно се вменявала на дружеството майка, което е начело на групата, към която принадлежи това дъщерно дружество, без оглед на обстоятелствата във всеки конкретен случай, и по-специално на броя на междинните дружества, на естеството на тези междинни дружества и на техните дейности, както и на действителните юридически и икономически връзки между последните.

- 83 Според Комисията, неотдавнашната съдебна практика на Общия съд потвърждава, че презумпцията за упражняване на решаващо влияние върху дъщерно дружество се прилага към дружеството, което е начело на групата, дори характерът на неговия контрол да е „отдалечен“ и „непряк“.

— Съображения на Съда

- 84 Отговорът на настоящото правно основание изисква да се определи дали, и евентуално при какви условия, Комисията може да вмени на дружество, което е начело на група (наричано по-нататък „холдинговото дружество“) — в случая RYPE, солидарна отговорност за нарушение на конкурентното право на ЕС, извършено от дружество — в случая GQ, чийто капитал изцяло се притежава от дружество посредник от същата група — в случая RQ, което на свой ред изцяло се контролира от холдинговото дружество.
- 85 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика, припомнена в точки 34—38 от настоящото решение, в определени случаи Комисията може да приеме решение за налагане на глоба на дружество за нарушение на конкурентното право на ЕС, без да се изисква да се доказва прякото участие на последното в нарушението, по-конкретно когато, макар и да притежава отделна правосубектност, дъщерното дружество не определя по самостоятелен начин своето поведение на пазара, а прилага главно указанията, които са му дадени от неговото дружество майка.
- 86 Следователно, с оглед на тези съображения, не може да се изключи, че холдингово дружество може да бъде солидарно отговорно за нарушенията на конкурентното право на ЕС, извършени от дъщерно дружество от неговата група, чийто дружествен капитал то не притежава пряко, доколкото това холдингово дружество упражнява решаващо влияние върху посоченото дъщерно дружество, дори и непряко посредством междинно дружество. Такъв е по-специално случаят, когато дъщерното дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара спрямо това междинно дружество, което също не

действия по самостоятелен начин на пазара, а прилага главно указанията, които са му дадени от холдинговото дружество.

- 87 Всъщност в подобна ситуация холдинговото дружество, междинното дружество и последното дъщерно дружество от групата са част от един и същ стопански субект и следователно по смисъла на конкурентното право на ЕС съставляват едно предприятие.
- 88 От това следва, както отбелязва генералният адвокат в точки 62 и 63 от своето заключение, че в особения случай, когато холдингово дружество, което притежава 100% от капитала на междинно дружество, което на свой ред притежава целия капитал на дъщерно дружество от неговата група, извършило нарушение на правилата за конкуренция на Съюза, е налице оборимата презумпция, че това холдингово дружество упражнява решаващо влияние върху поведението на междинното дружество, а непряко — посредством последното — и върху поведението на посоченото дъщерно дружество.
- 89 Следователно в тази особена ситуация Комисията има право да задължи холдинговото дружество да отговоря солидарно за заплащането на глобата, наложена на последното дъщерно дружество на групата, освен ако това холдингово дружество не обори споменатата презумпция, като докаже, че или междинното дружество, или дъщерното дружество има самостоятелно пазарно поведение (вж. по аналогия Решение по дело *Stora Kopparbergs Bergslags*/Комисия, посочено по-горе, точка 29 и Решение по дело *Akzo Nobel* и др./Комисия, посочено по-горе, точка 61).
- 90 От изложеното следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в точка 81 от обжалваното съдебно решение, че презумпцията за отговорност, изведена от собствеността на едно дружество върху капитала на друго дружество, се прилага не само в случаите, когато съществува пряка връзка между дружеството майка и неговото дъщерно дружество, но също и в случаите като настоящия, когато тази връзка е непряка, опосредствана от друго междинно дружество. Следователно в точки 64 и 80 от посоченото решение Общият съд правилно е приел по същество, че Комисията може да

счита жалбоподателите за солидарно отговорни, по-специално поради обстоятелството, че RQ притежава 100 % от капитала на GQ и че RYPF притежава 100 % от капитала на RQ.

- 91 При това положение второто правно основание на жалбата следва да се отхвърли като неоснователно.
- 92 От всичко изложено следва, че обжалваното съдебно решение трябва да се отмени в частта, в която то отхвърля жалбата на жалбоподателите за отмяна на спорното решение, доколкото, от една страна, Общият съд не е изложил причините, поради които е извел заключението, че съобщението, с което RQ разпорежда на GQ да преустанови всякаква практика, която може да представлява нарушение на правилата на конкуренцията, само по себе си е достатъчно да докаже, че RQ е упражнявало решаващо влияние върху политиката на GQ не само на пазара, но и във връзка с неправомерното поведение, което е предмет на спорното решение, и доколкото, от друга страна, Общият съд не е разгледал конкретно доказателствата, представени от жалбоподателите за самостоятелността на GQ при определянето и изпълнението на търговската му политика.
- 93 Жалбата трябва да се отхвърли в останалата ѝ част.

По жалбата пред Общия съд

- 94 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда последният може в случаите на отмяна на решение на Общия съд сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Такъв е настоящият случай.

Доводи на страните

- 95 На първо място, жалбоподателите поддържат, че вследствие на проверката от 27 септември 2002 г. в помещенията на GQ, на 22 октомври 2002 г. RQ разпоглежда на всички дружества от неговата група, сред които и GQ, да преустановят всякаква практика, която може да представлява нарушение на правилата на конкуренцията на Съюза.
- 96 Подобно обстоятелство разкривало, че RQ и RYPF не са участвали в нарушението, които се твърди, че е извършило GQ, не са имали контакти с никое от предприятията, участвали в разглеждания картел, не са участвали в изготвянето на решенията на последното, нито в прилагането им, нито в контрола на изпълнението им, не са били информирани от други предприятия за разглежданите факти и на последно място, не са били информирани от GQ за тези действия.
- 97 На второ място, жалбоподателите изтъкват, че RYPF и RQ са представили на Комисията в хода на досъдебната процедура набор от документи с цел да обогатят презумпцията за отговорност, тежача върху тях по отношение на посочените действия, представяйки доказателство за търговската и оперативна самостоятелност на GQ. Комисията обаче дава неправилна преценка и дори изобщо не взема предвид тези доказателства.
- 98 По-специално Комисията допуснала явна грешка в преценката на фактическите доказателства, тъй като GQ разполагало с пълна самостоятелност за действия на пазара, като се има предвид, че на ръководителите на това дружество в пълна степен били прехвърлени всички правомощия и те били упълномощени да извършват всички действия във връзка с ръководството, управлението и администрирането. Освен това Комисията не отбелязала, че GQ предоставяло информация на RQ, която се свеждала единствено до отчет на резултатите по отношение на бюджета и стратегическите или търговските планове, приемани от ръководителите на GQ.

- 99 От своя страна, Комисията поддържа, че жалбоподателите не успяват на оборят презумпцията за отговорността на RQ.

Съображения на Съда

- 100 За разглеждането на настоящите оплаквания следва да се определи дали Комисията е допуснала грешка в преценката, като не е взела предвид, от една страна, че съобщеното от RQ на GQ разпореждане сочи, че първото нито е знаело за въпросното нарушение, нито е участвало в него, нито пък е насърчило своето дъщерно дружество да го извърши, а от друга страна — че представените доказателства относно самостоятелността на ръководителите на GQ в определянето и изпълнението на търговската политика на това дружество разкриват, че то определя по самостоятелен начин поведението си на пазара.
- 101 В това отношение, що се отнася, на първо място, до разпореждането, дадено на GQ от RQ, следва да се отбележи, че както е видно от преписката, това разпореждане е от общ характер, като се има предвид, че то е предназначено не изключително за GQ, а за всички дружества от групата и че е било съобщено две години и половина след преустановяването на антиконкурентното поведение, в което се упреква GQ.
- 102 Несъмнено подобни доказателства са в подкрепа на липсата на знание за нарушението, в което се упреква GQ, на участие в това нарушение или пък на подбудителство към извършването му. Противно на изтъкваното от жалбоподателите обаче, не обстоятелството, че дружеството майка е насърчило своето дъщерно дружество да извърши нарушение на правилата за конкуренция на Съюза, нито пряка намеса на първото в подобно нарушение, извършено от второто, а обстоятелството, че двете дружества съставляват един и същ стопански субект и образуват следователно едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО, позволява на Комисията да наложи глоба на споменатото дружество майка (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точки 59 и 77).

- 103 При това положение следва да се констатира, че в конкретния случай обстоятелството, че RQ, от една страна, е узнало за нарушението едва след проверката на 27 септември 2002 г. в помещенията на GQ, а от друга страна — че не е участвало пряко в това нарушение, нито е насърчило извършването му, само по себе си не е от естество да докаже, че двете дружества не съставляват един стопански субект. Следователно подобно обстоятелство не е достатъчно за оборване на презумпцията, че RQ упражнява решаващо влияние върху действията на GQ.
- 104 Що се отнася, на второ място, до доводите относно евентуалната самостоятелност на ръководителите на GQ в определянето и изпълнението на търговската политика на това дружество, следва да се отбележи, че доказателствата, посочени в това отношение от жалбоподателите, не разкриват, че GQ е определяло по самостоятелен начин поведението си на пазара и че следователно то не съставлява с RQ един стопански субект. Всъщност, макар да е вярно, че някои документи, представени от жалбоподателите, разкриват, че много правомощия по управление, ръководство и администриране на GQ са били делегирани на ръководителите му, други доказателства за сметка на това разкриват значителна намеса на RQ в множество насоки от стратегията, както и от търговската политика на GQ.
- 105 В това отношение следва най-напред да се посочи удостоверението от секретаря на управителния съвет на RQ от 7 юни 2005 г., в което се съдържа извлечение от много протоколи на управителния съвет на това дружество, изготвени от 1998 г. до 2005 г. От този документ следва, че управителният съвет на RQ се е намесвал значително между 1998 г. и 2000 г. в някои съществени насоки от политиката на GQ, по-специално за да разреши на 17 април 1998 г. продажбата на дяла на GQ в дружество Silquímica SA и на 28 януари 1999 г. — продажбата на недвижимо имущество на GQ.
- 106 По-нататък следва да се констатира, че в конкретния случай, както изтъква Комисията в съображение 262 от мотивите към спорното решение, без жалбоподателите действително да възразяват срещу това, общият управител на GQ, определен от RQ, поради своето неизменно поведение представлява връзка между двете дружества, чрез която сведенията за продажбите, производството и финансовите резултати се предават на RQ.

- 107 На последно място, що се отнася до обмена на информация между ръководителите на GQ и тези на RQ, потвърденото от самите жалбоподатели предоставяне на сведения за стадия на изпълнение на стратегическите и търговските планове представлява допълнително указание за контрол на RQ върху решенията, изготвяни и изпълнявани от ръководителите на GQ.
- 108 За сметка на това в този контекст обстоятелството, че някои от тези сведения се отнасят до финансовите резултати с оглед на годишния бюджет на GQ, е ирелевантно, доколкото всяко дружество майка е длъжно да консолидира отчетите в рамките на своята група.
- 109 С оглед на тези съображения следва да се изведе заключението, че Комисията не е допуснала грешка в преценката, като е преценила, че доказателствата, посочени от жалбоподателите относно, от една страна, обстоятелството, че RQ не е знаело за въпросното нарушение, нито е участвало в него, нито пък е насърчило своето дъщерно дружество да го извърши, и от друга страна, способите и реда за определяне и изпълнение на търговската политика на GQ, взети в съвкупност с останалите релевантни доказателства от преписката, не разкриват, че то е определяло по самостоятелен начин своето поведение на пазара, и следователно не позволяват оборване на презумпцията, че RQ упражнява решаващо влияние върху поведението на GQ.
- 110 Следователно оплакванията, изтъкнати в това отношение от жалбоподателите в подкрепа на жалбата за отмяна, трябва да се отхвърлят.
- 111 При това положение жалбата за отмяна следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 112 Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски.
- 113 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. По силата обаче на член 69, параграф 3, първа алинея от същия правилник Съдът може да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.
- 114 След като в настоящия случай жалбоподателите са спечелили делото в главната му част в рамките на обжалването, но са загубили по предявените от тях искания в рамките на жалбата за отмяна, всяка от страните следва да понесе направените от нея разноски, свързани с настоящото производство, а жалбоподателите следва да понесат всички съдебни разноски, направени в първоинстанционното производство.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) **Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 18 декември 2008 г. по дело General Química и др./Комисия (Т-85/06) в частта му, в която се отхвърля жалбата на General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA за отмяна на Решение 2006/902/ЕО на Комисията от 21 декември 2005 година относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП срещу Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (по-рано Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (по-рано Crompton Corporation), General Química SA, Repsol**

Química SA и Repsol YPF SA (преписка COMP/F/C.38.443 — Химични вещества и препарати за обработката на каучук), доколкото, от една страна, Първоинстанционният съд не е изложил причините, поради които е извел заключението, че съобщението, с което Repsol Química SA разпорежда на General Química SA да преустанови всякаква практика, която може да представлява нарушение на правилата на конкуренцията, само по себе си е достатъчно да докаже, че Repsol Química SA е упражнявало решаващо влияние върху политиката на General Química SA не само на пазара, но и във връзка с неправомерното поведение, което е предмет на Решение 2006/902, и доколкото, от друга страна, Първоинстанционният съд не е разгледал конкретно доказателствата, представени от General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA за самостоятелността на General Química SA при определянето и изпълнението на неговата търговска политика.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

- 3) Отхвърля жалбата, подадена от General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA пред Първоинстанционния съд на Европейските общности.**

- 4) Всяка от страните понася направените от нея разноски, свързани с настоящото производство, а General Química SA, Repsol Química SA, както и Repsol YPF SA се осъждат да заплатят всички съдебни разноски, направени в първоинстанционното производство.**

Подписи